

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ЮРИДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЯРОСЛАВА МУДРОГО
КАФЕДРА КРИМІНОЛОГІЇ
ТА КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ПРАВА

ЗЛОЧИННІСТЬ ЯК СУСПІЛЬНА ПРОБЛЕМА ТА ШЛЯХИ ЇЇ ВИРІШЕННЯ В УКРАЇНІ

Матеріали Всеукраїнської студентської наукової конференції

(Харків, 4 листопада 2016 року)

У двох томах

За редакцією *А. П. Гетьмана, Б. М. Головкіна*

Том 2

Харків
«Право»
2016

УДК 343.988
ББК 67.9(4УКР)61
3-68

Редакційна колегія:

д-р юрид. наук, проф. Б. М. Головкін (голова);
канд. юрид. наук, доц. К. А. Автухов (відповідальний секретар);
канд. юрид. наук, доц. В. В. Пивоваров;
канд. юрид. наук, доц. М. В. Романов;
д-р юрид. наук, проф. О. Ю. Шостко;
канд. юрид. наук, асист. О. В. Новіков

Злочинність як суспільна проблема та шляхи її вирішення в Україні : матеріали Всеукр. студ. наук. конф., м. Харків, 4 листоп. 2016 р. : у 2 т. / за заг. ред. А. П. Гетьмана, Б. М. Головкіна. – Т. 2. – Х. : Право, 2016. – 194 с.

ISBN 978-966-937-086-0

ISBN 978-966-937-088-4 (т. 2)

ISBN 978-966-937-088-4 (т. 2)
ISBN 978-966-937-086-0

© Національний юридичний університет
імені Ярослава Мудрого, 2016
© Видавництво «Право», 2016

В аспекті досліджуваної тематики слід звернути увагу на психологічні аспекти цих подій. Адже багато наших вояків бачать беззаконня та несправедливість, переносячи згодом «досвід» війни у «мирне життя» сприяють підвищенню рівня його криміногенності, скоюючи не лише крадіжки, але і більш тяжкі злочини.

Внутрішня міграція також має свої негативні наслідки. При усіх зусиллях держави, внутрішні мігранти сьогодні не отримують належної матеріальної та моральної підтримки, що призводить до зниження рівня їх соціальної та правової свідомості.

Криміногенна ситуація в Україні на сучасному етапі потребує належної уваги з боку державних органів. Кримінально-правовою наукою розроблено багато засобів попередження та профілактики правопорушень, зокрема крадіжок.

Проте усі ці заходи у випадку сучасного становища України – безсилі (про що явно свідчить статистика). Сьогодні країні вкрай необхідні заходи з усунення економічних та військових негараздів. На наш погляд, саме ці заходи сприятимуть зниженню рівня злочинності, зокрема, крадіжок.

Список літератури

1. Кримінальний кодекс України : від 05.04.2001 № 2341-III [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>.
2. Офіційний сайт Генеральної прокуратури України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.gp.gov.ua/ua/stst2011.html?dir_id=112173&libid=100820.
3. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

Науковий керівник – викл. Л. І. Ніколенко

*В. І. Дроздова,
студентка 2 групи 5 курсу міжнародно-правового факультету
Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого,
м. Харків*

ПРОБЛЕМИ НЕЗАКОННОЇ ТОРГІВЛІ ОРГАНАМИ ТА ТКАНИНАМИ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ

Наприкінці ХХ – початку ХХІ ст. у світі відбувалися докорінні зміни і розвиток в багатьох галузях, зокрема в трансплантології. Конституція України, а саме ст. 3, проголосила, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю [1]. Проте через високий рівень злочинності можна стверджувати, що держава не здатна повною мірою забезпечувати відповідні засади. Протягом останніх років чисельність злочинів проти життя та здоров'я людини невинно збільшується, що призводить до зростання рівня злочинності. За статистичними даними МВС України з 2006 по 2013 р. було зареєстровано 38 випадків порушення встановленого законом порядку трансплантації органів або тканин людини: 2006 р. – 4 злочини, 2007 р. – 1, 2008 р. – 1, 2009 р. – 0, 2010 р. – 2, 2011 р. – 25, 2012 р. – 1, 2013 р. – 4. При цьому невідомо, яка частка цих злочинів припадає на торгівлю органами і тканинами людини [2].

Вперше винних за цей злочин було притягнуто до кримінальної відповідальності у 2005 р. Лікарі однієї з приватних клінік займалися незаконною трансплантацією органів людини. Тоді прокуратура порушила кримінальну справу за ч. 4 ст. 143 КК. Трансплантати, що були взяті з печінки, головного мозку зародків у вагітних жінок, привозили до Маріуполя у замороженому вигляді з різних міст України [3, с. 80].

Відповідно до кількості зареєстрованих злочинів, постає питання про дійсний стан злочинності в державі, тому що це високолатентний злочин.

На сьогодні стрімко шириться так званий «трансплантаційний туризм»: багаті пацієнти виїжджають для пересадження органів і тканин у ті країни, де права донорів не захищено належним

чином, зокрема в Індію, Іран, Китай, Молдову, Туреччину, Румунію, Єгипет, Болівію, Перу та Філіппіни [4]. Зокрема, і громадяни України є прихильниками так званого «туризму», оскільки в нашій державі діє презумпція незгоди, яка є волевиявленням донора за життя або ж згодою членів його родини після його смерті. Вищевказаний механізм значним чином гальмує розвиток вітчизняної трансплантології і ставить під загрозу життя багатьох українців.

Незаконна торгівля органами та тканинами людини ускладнюється низкою негативних факторів, які загострюють це явище. Серед таких детермінант превалюють: низький рівень життя населення, динаміка народжуваності та смертності, незадовільна оплата праці та скрутне становище, які підштовхують населення на пошук екстремальних способів розв'язання сформованих ситуацій (згода на проведення незаконної трансплантації); недостатнє фінансування з боку держави, прогалини в законодавстві, скептичне ставлення населення до трансплантації, яке через необізнаність та однобоке висвітлення в ЗМІ, створює враження чогось протизаконного; відсутність сучасного медичного обладнання, єдиної інформаційної системи донорів і матеріалів, стандартів якості та безпеки органів та тканин людини європейського рівня; скорочена тривалість «придатності» матеріала через неможливість своєчасного пошуку реципієнта.

Таким чином, на підставі вищевикладеного, вбачається необхідність у проведенні реформування національного законодавства, яке стосується трансплантології, в частині його відповідності міжнародним стандартам; перерозподіл цільових бюджетних коштів в сфері охорони здоров'я; заміни презумпції незгоди презумпцією згоди, що передбачає дозвіл на використання органів людини після її смерті; збільшення кількості медичних закладів, що мають сертифікати на проведення відповідних операцій; формування в населення позитивного ставлення до трансплантації; створення єдиних систем та баз даних з детальною інформацією про донорів та реципієнтів; удосконалення концепції запобігання незаконній торгівлі органами та тканинами людини.

Список літератури

1. Конституція України // Відом. Верхов. Ради. – 1996. – № 30.
2. Головкін Б. М. Торгівля органами людини: українські реалії [Електронний ресурс] / Б. М. Головкін // Журнал східноєвроп. права. – 2016. – № 27. – С. 21–26. – Режим доступу: http://easternlaw.com.ua/wpcontent/uploads/2016/05/holovkin_27.pdf.
3. Ілляшенко О. В. Запобігання незаконній торгівлі органами і тканинами людини в Україні та інших європейських країнах (порівняльно-правове дослідження) : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08 / О. В. Ілляшенко ; М-во освіти і науки, Нац. акад. адвокатури. – К., 2016. – 302 с.
4. Ілляшенко О. В. Міжнародно-правові стандарти захисту від незаконної торгівлі органами і тканинами людини [Електронний ресурс] / О. В. Ілляшенко // Наук. вісн. НАВС. – 2013. – № 4. – С. 265–274. – Режим доступу: <http://inter.criminology.onua.edu.ua/?p=20865>.

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. І. О. Христинч

*Т. В. Дуброва,
студентка 6 групи 5 курсу Інституту підготовки кадрів
для органів юстиції України Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого,
м. Харків*

ЗЛОЧИНИ КОРУПЦІЙНОЇ СПРЯМОВАНОСТІ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Корупція є небезпечним суспільним явищем, яке так чи інакше притаманне всім країнам світу, хоча й у різних розмірах та з різним негативним впливом. Вона є однією з глобальних проблем сучасності та актуальним питанням дослідження кримінологічної науки.